

Mál nr. 173/2013**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss er starfsmaður féll af vinnupalli þann
23.6.2010.****Gögn.**

77. Málskot, móttakið 30.4.2013, ásamt fylgigögnum.

78. Bréf X, dags. 27.5.2013.

Málsatvik.

M var að ganga að utanverðu upp vinnupall við fjölbýlishús þar sem hann ætlaði að leggja í svalagólf á vegum V, vinnuveitanda síns. Mun þá hreyfing hafa komið á pallinn og við það féll M til jarðar um 4-6 m og varð fyrir meiðslum. Hann leitaði samdægurs á slysa- og bráðadeild LSH og mun hafa verið óvinnufær í nokkra daga á eftir. Slysið var hvorki tilkynnt lögreglu né Vinnueftirliti ríkisins og var því ekki rannsakað af þessum aðilum.

M kveður pallinn hafa verið festan með bandi við eitt svalahandriðið á fjölbýlishúsinu. Hafi festingum pallsins þannig verið áfátt og með því hafi ekki verið farið að nánar tilgreindum fyrirmælum í 13. gr. reglna nr. 331/1989 um röraverkpalla. Þá kveðst M ekki hafa vitað af stiga innan í pallinum til að nota við uppgöngu og honum hafi ekki verið sagt að nota hann.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá X. X hefur hafnað bótaskyldu. Kveður X að samkvæmt upplýsingum frá V hafi verið fylgt leiðbeiningum frá leigusala pallsins við uppsetningu hans og M hafi kosið að klifra upp pallinn að utanverðu þrátt fyrir að hafa verið áminntur af yfirmönnum og starfsmönnum V um að nota stigann inni í pallinum við uppgönguna.

Álit.

Eins og fyrr greinir var slysið ekki tilkynnt Vinnueftirlitinu þótt slíkt hafi verið skylt eins og hér stóð á, sbr. 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Verður V því að bera hallann af því sem atvik í máli þessu kunna að vera óljós eða óupplýst. Verður því að leggja til grundvallar þá staðhæfingu M að pallurinn hafi einungis verið festur með bandi í eitt svalahandrið. Festingum pallsins var því áfátt og verður að telja að slysið verði rakið til þessa. Ber V af þessum sökum ábyrgð á líkamstjóni M. Engar skýrslur liggja fyrir af yfirmönnum eða starfsmönnum V um slysið og tildrög þess. Af fyrirliggjandi gögnum verður ekki ráðið að M hafi af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi átt þátt í því að tjónsatburður varð. Eru því ekki skilyrði að lögum til að skerða bótarétt hans vegna hugsanlegrar meðábyrgðar hans, sbr. 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993, sbr. 1. gr. laga 124/2009 um breytingu á þeim. M á því óskertan bótarétt fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Reykjavík, 11. júní 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.